

**VIERING VAN DE
DERDE ZONDAG
VAN DE ADVENT.**

"Spreek allen moed in
die gelaten berusten.
Maak slappe handen sterk
en geef knikkende knieën spankracht."

(Jesaja 35)

INTREDE.

Lied.

*Kom laat ons opgaan; c:1-2-3
René van Loenen/Willem Vogel*

WELKOM.

"Woestijn en steppe raken in bloei.
Het dorre land draagt rijke vrucht;
met lelies getooid
staan de velden te pronken."
Mensen die nooit
in een woestijn zijn geweest,
nooit hier in de duinen hebben rondgekeken, -
mensen die er zonder te zien
zomaar doorheen zijn gelopen -
mensen die geen oog hebben
voor een fleurige bloem in de lente,
voor een stoppelveld in de herfst;
geen oor voor het zingen van een vogel,
het zwijgen van najaar en winter -
zij zullen maar moeilijk
verstaan wat mensen beroert,
amper ook de sfeer van de tijd aanvoelen
of een profeet als Jesaja kunnen volgen;
zij zullen mistroostig of holderdebolder
door de Advent naar Kerstmis gaan.
Wie niet ziet wat er leeft,
beleeft zichzelf niet.
Welkom u allen hier
in Gods naam.

Lied.

*Kom laat ons opgaan; c:4
René van Loenen/Willem Vogel*

SCHULD BEKENNEN.

V.: De duisternis
die er overal heerst
en ik niet verdrijf.
De nacht
waarin mensen verkeren
en ik niet eens zie.
Hoe ik blinden
niet bij de hand heb genomen.

A.: **HET ZIJ ME VERGEVEN
DOOR WIE ER ONDER LIJDT.**

V.: De kilte die er is
en ik laat bestaan.
De ijzige stilte die er heerst
en ik niet ontdooi.
Hoe ik mensen
in de kou heb laten staan.

A.: **HET ZIJ ME VERGEVEN
DOOR WIE ER ONDER LIJDT.**

V.: Het vertrouwen
dat wordt geschonden
en ik niet wek.
De hoop
die is opgegeven
en ik niet breng.
Hoe God wordt gezocht
en ik Hem niet liet zien.

A.: **HET ZIJ ME VERGEVEN
DOOR WIE ER ONDER LIJDT;
HET ZIJ ME VERGEVEN
DOOR U. MIJN GOD.**

BEZINNING.

Lied. *O Antifoon; c 1
N. Schuurman/J. Wilderbeek*

*We zijn zo knap in rekenen en denken.
Waarom zo weinig besef van onszelf,
zo weinig begrip voor elkaar ?*

Lied. *O Antifoon; c 2
N. Schuurman/J. Wilderbeek*

*Zoveel zorg om milieu en natuur.
Waarom zo weinig om mentaliteit en
sfeer waarin wij en onze kinderen leven ?*

Lied. *O Antifoon; c 3
N. Schuurman/J. Wilderbeek*

*Zo vindingrijk en ijverig
om de aarde tot méér te stimuleren.
Waarom niet voor recht en gerechtigheid ?*

Naspel orgel

GEBED.

We hoeven niet naar U te speuren.
Met alle zoet en zuur
is ons bestaan in U geaard.

We hoeven niet naar U te gissen.
Het leven zingt,
ons geweten spreekt van U.

We hoeven niet naar U te zoeken.
Gij zijt ons op het hart gedrukt,
we ademenen U in en uit -

Gij die in het leven met ons meegaat
en ons voorgaat tot voorbij de dood.

AMEN.

Kort orgel

EERSTE LEZING.

Jesaja 35,1-6.10

Zo spreekt Jesaja, profeet namens God.

*Woestijn en steppe raken in bloei.
Het dorre land draagt rijke vrucht;
met lelies getooid
staan de velden te pronken.
Zo is God.*

*Spreek daarom allen moed in
die gelaten berusten.
Maak slappe handen sterk
en geef knikkende knieën spankracht.*

*Kom, niet bang.
Het kwaad raakt aan zijn eind;
er is redding op komst.*

*Blinden zullen zien; doven horen.
Als een hert springen lammen op
en stommen verheffen hun stem.
Ze zijn door God van hun afgoden verlost
en keren zielsgelukkig naar huis terug -
blij dat ze na alle leed en lijden
onbevangen kunnen adem halen.*

Lied. *Het zal geschieden; c 1-3
W.Pendrecht/J.Coeck*

HET EVANGELIE.

Matteüs 11,2-11

*In de gevangenis hoorde Johannes
over de Christus en liet vragen:
"Ben jij het die komen moet
of hebben we een ander te verwachten ?"
Jezus antwoordde:
"Ga Johannes zeggen wat je hoort en ziet.
Dat blinden zien en lammen lopen;
melaatsen worden beter, doven horen
en doden staan op;
dat het arme, verguisde volk
de Blijde Boodschap wordt verkondigd.
Gelukkig wie aan mij geen aanstoot neemt."
Toen Johannes' boden weg waren,
begon Jezus over Johannes:
"Wat ben je in de woestijn gaan zoeken ?
Een riethalm die wuift in de wind ?
Wat dan wel ?
Iemand, chique en deftig gekleed ?
Die tref je in de paleizen aan.
Waarom ben je dan de woestijn ingegaan ?
Om een profeet te zien ?
Inderdaad; méér dan een profeet.
Over hem staat geschreven:
'Ik stuur een bode voor u uit,
die voor u de weg bereidt.'
Geen mens die Johannes de Doper overtreft.
Toch is de kleinste in het rijk der hemelen
groter dan hij."*

Lied.

Het zal geschieden; c 2

MEDITATIE.

Soms bekruipt je het idee om de kerk te vergelijken met de twee tuinmannen die even buiten het drukke gedoe van de stad samen een tuin beheren. Er groeit malse groente; er staan fleurige bloemen. Maar op een gegeven ongelukkig moment krijgen de twee onenigheid. De een vindt dat er meer groenten in de tuin moeten komen; de ander is juist van mening dat er veel en veel te weinig bloemen in staan. Ze stoppen met werken en proberen elkaar van hun eigen gelijk te overtuigen. Intussen begint het onkruid te woekeren; wat een rijpe oogst moest worden, raakt overwoekerd. Erger nog, het stadsbestuur heeft inmiddels de bestemmingsplannen veranderd en waar de tuin lag, staan nu grote opslaghallen. De tuinmannen hebben er niets van gemerkt. Ze zijn nog steeds aan het bekvechten met elkaar. Soms bekruipt je het idee om de kerk te vergelijken met de twee vrouwen die vrijwel gelijktijdig moeder werden. Na een paar jaar blijkt één van de kinderen niet al te mooi, maar wel superbegaafd te zijn; de ander is welgevormd, maar niet zo slim. De moeder van het erg begaafde kind ziet met jalouse ogen hoe mooi het andere kind is en stimuleert haar eigen kleine om steeds aan haar uiterlijk te denken en er alles aan te doen. De moeder van het minder begaafde meisje zit haar kind voortdurend achter de veren om toch vooral betere studieresultaten te halen. De vrouwen kijken elkaar niet aan; de een mijdt de ander: De kinderen gaan gebukt onder de lasten die hun ouders hen op de schouders leggen. Maar hun moeders merken het niet. Tegen de tijd dat de jaloezie geluwd is, zijn beide kinderen verkommerd door gebrek aan zorg en vertrouwen, aandacht en warmte.

*"Woestijn en steppe raken in bloei.
 Het dorre land draagt rijke vrucht;
 met lelies getooid
 staan de velden te pronken.
 Blinden zullen zien,
 doven horen.
 Als een hert
 springen lammen op
 en stommen hebben
 het hoogste woord."
 (Jesaja 35)*

Al weten ze niet zo gek veel van de Bijbel en gaan de lezingen in de kerk vaak aan hen voorbij, toch kennen veel mensen de woorden van de profeten die in de Advent en met Kerstmis gelezen worden. Over wapens, zwaarden en lansen die hebben afgedaan en tot ploegen en sikkels worden omgesmeed. Over de woestijn die zal bloeien als een rozentuin en het stoppelveld waar lelies uit de grond opschieten. Wij noemen de profetieën, toekomstvoorspellingen. Maar de profeten zelf zagen ze zo niet. Zij riepen beelden op, die de mensen stimuleerden om niet bij de pakken te gaan neerzitten, te werken aan de toekomst - wat er ook gebeurd was. Om aan de toekomst te kunnen werken, zijn er regelaars en berekeningen nodig. Maar als mensen niet willen, als hen de moed ontzonken is, als ze er niet meer in geloven, dan is alles tevergeefs. Zoals Godfried Bomans ooit zei: "Het helpt niets de mensen te vertellen dat zij, pakweg, over dertig jaar naar de knoppen gaan . . . dit hebben ze er graag voor over zolang het hen vandaag maar goed gaat. Er zal pas iets veranderen, wanneer er een nieuwe bodem onder hun bestaan geschoven wordt" - waarmee hij zeggen wilde: alle milieumaatregelen hebben pas kans van slagen, als de mensen leven van méér dan gemak en comfort. De oude profetieën hebben steeds iets waarvan wij zeggen dat het onmogelijk is: een woestijn die bloeit, een blinde die ziet . . . ,irreëel ! Maar een van de grootste geesten van deze eeuw zei: "Al doen hun toekomstverwachtingen ons glimlachen, toch zijn het niet de realisten die wetenschappelijk gelijk hebben. Het zijn de profeten die het onmogelijke zien gebeuren. Zij althans beseffen de ware mogelijkheden van wat wij Teilhard .het verschijnsel mens noemen." de Chardin In een interview dat hij gaf in de dagen nadat zijn vrouw na lange ziekte was overleden, zei Toon Hermans: "Wat ik zie, boeit me niet zo. Ik word geboeid door wat ik niet zie." En kort geleden werd de spreuk "Waar het visioen ontbreekt, verwildert het volk" Bijna een volkswijsheid. Dit is nu juist wat de oude joodse profeten met hun dikwijls ongelooflijke beelden en Jezus van Nazaret met "Gods Wereld is nabij" hebben willen zeggen, - niet om van de vaak harde werkelijkheid weg te dromen, maar om in gang te blijven, verder te kunnen. Alleen het geloof in het absolute en de voltooiing, rust ons toe tot het beperkte wat wij kunnen realiseren.

Lied. *Nu daagt het in het oosten; c 1
J.Riemans/Vulpius/J. Verhulst*

Wanneer zoals nu
wij bij elkaar onderdak zoeken
en een thuis willen hebben;
wanneer wij ons
warmen aan elkaar
en dromen en zingen
van een kind, van licht en vrede -
dan is het alsof ik Jezus
U een zoon, ons een broeder
wel noemen moet.

Lied. *Nu daagt het in het oosten; c 2*

Als een kind op zijn moeder
vertrouwde hij op U
en ging voor de mensen
zonder voorbehoud.

In alwat hij zag
bespeurde hij Uw hand,
voelde Uw adem en hoorde
in klacht en lach Uw medeleven.
Door kwade naam en laster heen
zag hij tot in het hart
van de mens van goede wil
en deelde met hen
brood en beker, zichzelf helemaal.

Lied. *Nu daagt het in het oosten; c 1*

De laatste avond van zijn leven
brak hij het brood en at het
met die bij hem waren.
Hij droeg zijn beker over aan allen
die hem drinken willen en maakte
met hen een bindende afspraak:
te zijn die hij is geweest,
te doen wat hij heeft gedaan
voor God en mens,
voor de minsten het meest.

Hij bad.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Er zijn mensen,
hele volksstammen soms,
die dolen door een woestijn en
geen oase, rustplaats vinden:
verjaagd, gevlucht, uitgewezen;
naamloos, dakloos geworden
en nauwelijks hulp, amper begrip.

Bid; het wordt Kerstmis.

Lied. *Gij hebt woorden
Henk Jongerius/Byzantijns*

Er zijn mensen,
en zovelen naar het lijkt,
die met rijk gevulde buitenkant
hun lege binnen moeten toedekken;
met vertoon van macht
hun angst willen verbergen;
met druk en dik doen
zichzelf proberen te ontlopen.

Bid; het feest van Vrede nadert.

Lied. *Gij hebt woorden*

Er zijn mensen,
en ze zijn met velen,
die in deze dagen met hun ziel
onder de arm lopen;
bij niemand
hun hart kunnen uitstorten;
alleen zijn met hun pijn
en hun huiver voor de toekomst.

Bid; engelen gevraagd.

Lied. *Gij hebt woorden*

ZEGENWENS

GUN U DEZE DAGEN
TIJD OM TE BIDDEN
TIJD OM TE AARDEN
TIJD VOOR ELKAAR -

TIJD OM ET WONDER
DAT WIJ BELEVEN
TE ZIEN GEBEUREN,
IN ALLES, ONDANKS ALLES -

TIJD VAN VERTROUWEN
IN DIE GOD EN GOED IS
EN ONS ZEGENEN MAG
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.